

[Ministeren for Grønland.]

borgere principiel fri adgang til fiskeri på det grønlandske fiskeriterritorium.“

Jeg kan da også henvise til — det fremgår også af referatet af forhandlingerne — at man direkte har spurgt, hvorvidt man kunne få lidt længere tid, men her har vi altså måttet holde os til lovens ordlyd.

Jeg vil for mit vedkommende understrege, at det bør give det kommende udvalg en nærliggende tanke til overvejelse. Jeg vil ikke for mit vedkommende lægge skjul på, at selv om der skulle være en mulighed for at få loven gennemført, lægger jeg den største vægt på, at det sker med den bredest mulige tilslutning, helst enstemmig tilslutning, sådan som det hidtil har været tilfældet med de grønlandske lovforslag, men jeg synes, allerede hr. Ninn-Hansen har bundet sig så stærkt, at det vel næsten synes at være en tanke, der ikke vil kunne realiseres.

Jeg ser helst, at der kan opnås denne tilslutning til det foreliggende lovforslag, fremfor at man skal indføre en relativ kortvarig bestemmelse om ny revision. Ganske vist er der vidtgående bemyndigelser i lovforslaget, men det er en bemyndigelse, der, omend det ikke direkte er udtalt, så dog formentlig vil forudsætte en høring af landsrådet. At blive stillet over for den mulighed at skulle gå imod landsrådet vil jeg ikke være glad for. Men det er givet — det vil jeg da gerne understrege, når jeg har sagt dette — at folketinget ikke bare er et ekspeditionsapparat, men at det selvstændigt kan tage stilling; da principperne imidlertid på dette område er i skred, er sagen vel næppe egnet til at fremkalde et modsætningsforhold.

Hr. Ninn-Hansen gjorde nogle bemærkninger, som i og for sig ikke så meget vedrørte selve lovforslaget, men var udtryk for en række principper, navnlig spørgsmålet om de lokaliseringsbestræbelser, der finder sted på Grønland. Her ligger det jo sådan, at G 60 og senere Grønlandsrådet er gået ind for en planlægningssskitse med et — det vil jeg gerne understrege — navnlig ud fra investeringsmæssige hensyn, tror jeg jeg tør sige, nøje gennemtænkt lokaliseringsprogram. Nu har vi dette rådgivende organ, og det må jeg i høj grad føle mig forpligtet til at følge, selv om det

naturligvis ikke er i dette råd, lovgivningen skal finde sted.

Hr. Axel Sørensen spurgte, om de grønlandske fiskere selv kunne forsyne anlægene i fornødent omfang. Jeg må klart erkende, at det kan de ikke i tilstrækkelig grad; men jeg vil gerne samtidig sige, at der her er en lang række problemer. Dels kan tilførslerne svigte, dels kan det knibe med arbejdskraften, når de fornødne tilførsler er til stede. Jeg synes også, det må med ind i billedet, at mulighederne for ikke-fastboende fiskere, som fisker ved den grønlandske vestkyst, ikke er så ringe endda. Hvad angår det spørgsmål, vi taler om her, fiskerimulighederne inden for og uden for territorialgrænserne, ligger det jo sådan, at det gennem de senere år har vist sig, at grønlændernes andel af det samlede fiskeri ved vestkysten ligger under 10 pct. Den seneste officielle opgørelse, som foreligger, giver udtryk for i absolutte tal, at der af fremmede fiskere har været fanget omkring, jeg tror det er 440.000-450.000 t, mens grønlændernes andel kun har været 32.000 t, omkring 6-7 pct.; der er altså store muligheder også uden for fiskerigrænserne.

Med hensyn til de forskellige af hr. Poul Andreasen rejste spørgsmål af mere direkte færøsk interesse, i forbindelse med Nordafar og andre problemer, ligger det sådan, at der jo skal optages forhandlinger om dem med henblik på forlængelsen af aftalen for Nordafar. Men jeg vil gerne foranledige, at de rejste spørgsmål, når nu jeg ser dem konkretiseret i Folketingstidende, bliver besvaret, og så skal hr. Poul Andreasen, selv om han ikke kommer i udvalget — det ved jeg for øvrigt ikke om han gør — blive bekendt med min besvarelse af disse spørgsmål.

Lis Groes: Jeg føler lige trang til at sige et par ord. For det første synes jeg, det var, ligesom ministeren efterlyste lidt ros, fordi han har genoptrykt hele landsrådsforhandlingen som bilag til lovforslaget, og den synes jeg han skal have. Det har været ganske overordentlig bekvemt for os at have hele dette dokument til behandlingen, og vi ser det gerne gentaget. Jeg tror netop, at en sådan vekselvirkning, hvor man i det grønlandske landsråd kan læse lidt om, hvad der bliver sagt herinde, og vi til